

EON

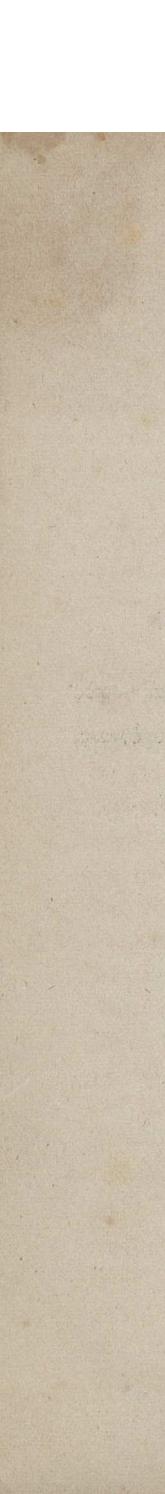
EONIA

TO

Ἡ προ
ἀναίρεσιν τῶν
ἀνατυπούται μ

Δέν
ἐσεμνολό-
Δονδίνου.
τράνωσεν
ληνας· ὅς
τον σκληρ
ψίλειαν τ
νοι ἀποτε
πικροτέρα
τήρια τῆς
νου»· εἶν
Τούρκων
Ἑλλήνων
κύημα μο
βρεις ἐπὶ
τῆς ἑλλη
θερος νὰ
τῶν γεγον
τέρους ἰστ
βλασφημία
ἐμελέτησα
συντάκτης

ὅτι οὐδέπερ
ὅτι ἢ λεγ
ὅπως τὸ
μοσθένου
ἔσαι δια
ἢ τὸν χα
ἀρχαῖοι
αὐτῶν πε
Ρωμαῖοι
γῶ, ὅτι ο
τάξωσι πε
ρία εἶναι
εἰπεῖν δια
ρικῆς ἀνα
κέσθη ὁ
μάχων ἢ
γόνων ἢ
παρξιν. «
ληνικὴ ἐ
βυζαντινῆ
δὲν ὑπῆρ
αὐτοὶ οἱ
λων τῶν
λων ὅτι
του . . .
ὁ Ὑλλην
πανταχοῦ
Ἑλλάδος
μακρότερο
τοσοῦτω
θησις ὅτι
ἐπιδῶση
Ἄρχ
νὰ μεταγρ

νου», τὸ
Κατὰ τὸν
ἐρευνηθῆ
ληνες, ὡς
καὶ ἑλλη
τέκνον τῆ
Πόρσωνος
ἤ τις διὰ
ἐδωρήσατ
ρίας τῆς
ταγματάρ
λεύκανε τ
Ἑλλάδος,
μάτων, ἣ
νευσεν ὁμ
ἐποχὴν, κα
λείαν τῶν
τοῦ 1821
γράφων ὅ
στρατιωτικ
οἰκτρὸν π
ὅστις διὰ
παρέχει τ
ν' ἀπαρνῆτ
τὴν φιλοπ
νασχετήσγ
λούθως πε
ρεσιν τῶν
ἀνταποκρι
πιθανώτατ
φροντίζομε
ἔχωμεν πρ
δὲ, ὁ Κ. ο
μετὰ τοσα

ἐν αὐτῷ τῷ
αὐτῆς, ἀνο
Ἐθηνῶν ν
φιλοξενίας,
ἐπαίνοις οἷ
πρό τινων
πολυμαθοῦ
σωμεν καθ
μας Ἑλλῆ
Ὁ σ
Ἑλληνας
κράτος κα
κατέκρινε
φυσικὰς κα
κατὰ τίνα
μεταγενέστ
χεται μὲν
σίαν τῶν
τὴν δικαιο
καὶ ἐπολιτ
ἔβαινε ἐπ
καὶ ἄλλως
τοῦ κράτο
ὑπάρχει
λιταὶ ὑπ
χειώδης δι
πολιτείας,
παρὰ φύσιν
λίτης τῆς
τευόμενος,
ὑπελάμβαν
τῆς πόλεω
πάντα τὰ
ἀντικείμενα

γασίας τ
βιομηχαν
τοῦ πολυ
νοῦς καὶ
δούλους.
φυέστατα
πολυμαθε
ρολος Βί
κατ' ἐξοχ
τῶν ὁποί
εἶναι εἷς
κοινῶν. ὁ
τερον γ
χαίου προ
τητι, προ
λαοῦ τινος
πέναντι ο
ληνες ἐκ
μαῖοι κατ
Ἐν τῇ ν
μοί, ἢ, ἐ
στιανισμῶ
θρωποι θ
τῆς αὐτῆ
ἢ συνάφε
τῆς μεσο
ἌΟ,
τοῦτο πα
πὸς τοῦ
ἀσφάλεια

1) In
in Frankre
δωδεκάτω
ριοδικοῦ συ

τους ἢ το
συνίσταται
Ἐπειδὴ δὲ
ματικῶς οἱ
πόλιν οἷαν
σβευον ὅτι
«καὶ πρότερον
ἕκαστος ἦτο
τοῦ μέρους
συνησθάνει
τοῦ κράτους
βίου, τὴν
κῆν ἐλευθερίαν
μερον οἱ ἴδιοι
μετατροπὰς
ἐπειδὴ ὁ πόλις
τους, ὅπερ
χον. Κατὰ
λοὺς κατοικοῦν
μοὺς «ἀλλὰ
χαλεπὸν, ἵνα
πολυάνθρωπος
ναται μετέπειτα
κράτος λοιπὸν
τοσοῦτον μετὰ
πολιτῶν αὐτῶν
τοιχοι· ἢ οἱ
ἔστω ὅτι ἐπιθυμῶν
τοῦ ἰκανοῦ
Σταγειρίτης
πολιτικῆς.

1) Ἄρτι

2) Αὐτὸς

Τούτ
ἑλληνικοῦ
Ἑλβετίας,
κτῆρα καὶ
μὲν πολλὰ
κτήσεως
τὴν ἰδιαιτε
λειψιν τῆς
τὴν ἐπίδρα
δὸν εἰπεῖν
γιος Γρότε
οἱ Ἕλληνας
ἀποδοδομέν
ἄλλοι τῆς
λίαν, τὴν ἴ
ἢ Ρώμη,
σασα δῆθε
νά σχημα
ναρχιῶν τ
ἐνυπῆρχεν
σωπον, εἰς
μης ὅμως
μοκρατία
ἐπῆλθε τὸ
ἠδύναντο
ἱκανὴ ν' ἀ
λειψιν δέ
δώσωμεν
ἀλλ' εἰς μ
ἀρχήν. Πα

¹⁾ Η
τόμου. Μὴ
εἰς τὴν ὑπὸ

²⁾ La

χετο οὐχ
εἰς τὴν ρο
ἤνοῦτο με
μαχος. Ἡ
λεων, δὲν
θεσμούςσ ο
αὐτάσ διο
καὶ λεηλα
ρωμαίου ν
δὲν ἐπετρέ
μον τὸ διο
ἐντὸσ τῆσ
πολὺν χρό
μόνησ πόλ
ἐνθεν δὲ ὑ
λειψιν νόμ
ἡ μόνη β
χρόνος κα
ὑποχείριοι
Ρωμαῖοι ἤ
τότε τὸ λα
ζωοπάροχο
καὶ μόνη,
ρησιν, μέχ
του οἱ Ἑλ
ἐθνικῆσ συ
Δὲν τ
νὰ θεμελιῶ
πταίουσιν
οἵτινες βεβ
λιγώτερον
τικῶν σ
ques), τὸ
δελφιδούσ

Ἡ
χαίσις ὅ
νος) ἔνε
τινου πόλ
ἀπαύγασ
τοῦ παλ
ἰσχυρισμ
καθηγητ
εὐγλώττα
τὴν πέμ
τὴν μέχ
ἑλληνισμ
Ἄφ
σωσι μί
διατί δέν
σικόν συ
συνείδησε
τισηκώσγ
«Οἱ ἀρχ
δασμέναι
δεσμὸν τ
φιλοπατρ
ὁ Ὅμηρ
περὶ πάτ
εἶναι «μ
διατεινάμ

ἀνόητος
τε καὶ τ
ἔστι καὶ
τοῦ Ἄγα
χάριν τῆ
πῆρχε, κ

στη χάρι
καὶ αἰ
μητέρα

Εἰς
Ταῖς
Ἐλ
Κα
Πᾶ

. . .
Θύε
Βαρ
μῆτ

Πρὸς τὴν
ὁ ἥρω

Κάπως
ὁ Ἄχιλλ
Ἄλλὰ τ
«Χρόνος»
μόνον ἐκ
χαλαρόν
τοῦλάχισ
ναῖοι ὑπέ
της ἀποσ
κὸν ἔθνος
τὴν αὐτὴ
ἐὸν ὄμαι
καὶ θυσία
εἶχον ἴσια
παιτοῦντα
πομένως ε

1) Ἰ
2) Η

ἠθῶν καὶ
ἀνευ μυρο
λέγει ἐπὶ
Πλούταρχ
τερος. Ἄ
καὶ τὸ ὄρ
κους τῆς
ἀπόλαυσι
πανηγύρε
δίκαια, τὰ
μῦθοι, τὰ
προτάτην
ὄλω τὴν
κοῦ ἔθνου

Ἡ
ἀπαρνούμ
ἀπ' αὐτῆς
θνικὴ συν
νος» καὶ
τικότητα,
εἰς ἓνα κ
καὶ τοῦ
ληνικῆς ὁ
υῖοι τοῦ
Ξοῦθον ()
μέρισε τῆ
μὲν Αἴολ
τὸν δὲ Ξ
Δῶρον ἀν
ποννήσου
ὀνόματος

1) B
dernnen Völ

Ἄχαιοι, ἡ
λοῦτο ἢ
τῶν Ἄμφ
ὅπως καὶ
τὸ ὄνομα
νος — π
τὴν προσ
τῶν Ἑλλ
συναισθήμ
Παρ
αὐτὸ τὸ ὄ
μικρὰν τιν
νου προϊό
ἐν Δελφοῖ
σάμενον
Ἑλλήνων
ποιηθέντα
καὶ τὴν ὀ
Ἑλλάδος.
νας τοῦ Ἰ
Πανέλλην
λάδος κα
πολλοὶ δ
ἐννοίαν τ
Ἄομήρου
ἐπιχειρημα
χρόνων τ
ὡς καὶ ἐπ
οὔτω καὶ
πάντη ἄλλ
Ἑλλάδα δ
μάται τῆ

1) G

χώρα συμ
και αὐτῆ
έννοιαν ἐθ
Ἑλλάδος
Τοιοῦ
στοῦ αἰῶν
παράδοσις
ἐσφυρηλατ
σης, τῆς
Ἑλλήνων
τικώτερον
ἐσωτερικῶ
βίου, ἢ ἐν
νατο νὰ μ
φυλετικαὶ
λίων οὐδα
χαρακτῆρα
ποικιλία τῶ
ἐτεροιώσει
σης κατὰ
γλῶσσα (Ἡ
Ἑρνέστος
ἔθνους· ἐν
ὡς ἰδιαιτέρ
και ἡ αὐτ
οὔτω και
ὅπου ἐλαλ
Ἀσία εἴτε
ληνικὸς βί
Ἑλλήνων
κότης αὐτῶ

¹⁾ Bu
πρώτου τόμου

²⁾ Gri

λουν ἀτ
λιν ἐκέκ
ὥστε εἰ
τῶν Δω
ἀνωτέρω
λων, εἰν
λεκτολό
μιας φυ
νεγίνωσ
τῆς παρ
καὶ οἱ
νεγίνωσ
μετὰ το
Τὰ ἐπιν
ποιημένα
κῆς μά
ἦτο Αἰο
κελία. Ο
συντεταγ
Ἕλληνας.
ἐλκκέρου
στελέχου
Πλ
ἐνότητα
φικτυονία
Ἕλλησιν
πολιτικῆς
κοινὸν ἱερ
νὸς κίνδ
στότερον
τικῆ ὁμο
ἀμφικτυο

1) Ο

ἐν Ἄργε
οἱ Ἴωνες
Κάνη, οἱ
τικοθρησκ
γορεύσεων
φαινον τῆ
ταυτότης
των προε
δηλον ἐκ
Τροϊζῆνος
Μινύειος
εἰς διάφορ
στηκυῖαι
ἐν Δελφοῖ
ἐνίσχυον τ
χημα ὅτι
τισμοῦ κα
λίγιστα ε
μοπύλαις
Ἐλλήνων
τὴν δύναμ
Δελφοῖς π
ὅτι οἱ με
ἑπτακαίδεκα
καὶ ἄλλη
κοσιν ἢ τρ
Τὸ ἀ
νατο, διὰ τ
ποτελέση
ριελάμβανε
λίαις καὶ

1) Sch
δευτέρας ἐκδο

μίμησιν
ὄμοσπονδ
μοσπονδ
τοῦ Πυθ
ἦτο μόν
καὶ ἡ πε
κατ' ἐξοχ
Ἀθηναίω
Ἀθηναῖο
ροῦντο ὡ
θνους· κα
πρώτιστο
γειαν· ἡ
ἐχαλαρώ
Ἑλλήνων
τῆς Πυθ
λεων, τῆ
των· ὁ
λέγονται
ἐφετμῶν)
Ἐνθ
Πλαταιαῖ
περιβόητο
ὅτι αὐτὸς
ὄντος καὶ
Τί ἐπραξ
ἢ ὑπὸ τῶ
ν ἀναγρα
νισαμένων
πόφασις, α
λάδα ὀλό
κοῦσι ταῖ
τὸν Μαλι
ἀτραπὸν,

ἐνθα ἦσαν
ὡσαύτως
νόμων μ
σχίλιοι ἀ
ακοσίων
δι' ἀναθή
του Ἰδόν
ναυτικόν
Εἰς τὸ κα
κεδαιμόνια
πόλεων, τ
ταῖον εἰς
δόγματι»
εἶναι δυνα
δριον δέν
εἰδήσιν τ
νότητα τ
συνεῖχε τ
ἌΛΛ
ὅποι οἱ ἀ
ὡς ἀθλητ
ἀγωνισθῶ
φάνω κοτ
σεως πάν
εἰς τὴν ἰε
καθάπερ ἔ
κερος ¹⁾).
φυλαὶ ἐξε
ὁ Πίνδαρο
λάδα ἄρά
ἦ τὰς διεσ
Ἀθηναῖοι

¹⁾ Ge

εώρταζο
Ἐθνήνας
νοντο ἄ
ἀσβέστο
ἐρίδων;

Ἐθ
δέν κατ
τικοῦ βί
πρὸς τὸ
μικρὸν ε
ἐκ τῶν

«Χρόνου
Τὴν φυσ
πλήρουν
σεις τῆς
τὴν δύνα
σεως. Ο

αὐτοὶ ὅμ
εἶναι ζῶ
τάκτα τ
καταλέγ
διὰ βραγ
αὕτη πο

ὅπόσον
πολιτικῆ
Οἱ
ἐθνολογικ

Ἑλλην
σωνυμία
ἀπὸ τοῦ
(ἔθ ο ς, ε
ἐδήλου π
καὶ τὸν
ἔθῃ, συμ

ἐταίρων,
ραψιδῶν
ὑπὸ τὴν
ἀντίστοιχ
Κάρολος
τοῖς ἀρχα
ἐτέρας τι
νομοθεσίαι
λουν τρία
Ἐν
ἔθνους το
ὁ συντάκ
ἐὰν προσε
τήτως το
Πρὸ τεσσ
ὁποίου ὁ
εἰρωνεῖα,
ρότατον τ
ἀνύπαρκτο
ἔθνη ἀλλ
Λέων, κα
τηρητικὰς
ἀριστοκρα
καρδία δε
αἵματος.
τοῦ Ἐἶνε,
μεμφιμοιρ
ἀληθῆς ὁ
καιούμεθα
μάλιστα ἐ
τοῦ αἵματ

¹⁾ Le
Droysen, G
λίδος τοῦ δε

Εἶπε
ποικίλοι,
τοῦ ἔθνου
λοῦ. Τινὲ
τάκτης το
εἶναι τοσ
ὥστε ἀδύ
πομένως
καὶ εἶναι
αὐτὴν πο
τητος εἶν
στήριξιν δ
ματίαν, ἢ
μιμα ἀπο
καιον δέν
δήποτε ὅ
τὴν περιεκ
«Χρόνος»
δέν ὑπῆρξ
λεγόμενοι
λιτικὴν ὅ

Ἡ δ
νον, ἐντὸς
δέχεται μ
νου»· κα
ἐπιδέχεται
δείγματα.
πτώσει το
εξέλιπεν ἢ

¹⁾ Ρα
6, καὶ ἐφεξ
tionalitäten-
ἀγωνίζεται ν
ἀντικατάστασ

ἔθνους δὲ
βασιλείου
χίος, ὁ «τ
ὡς γνώρι
ἀκόμη οἱ
λωνικοῦ
αὐτοῦ αὐ
δεχθῆ τις
πειαν νὰ
στη ἅμα
ὅτι οἱ Ἰτ
κοιοι διαφ
ὀρθὸν και
κὸν ἔθνος
φότερα σ
τὸ ἔθνος
Τὸ παράδ
μὴ φανῆ
Γερμανίαν
Γερμανία
ἠθέλησε δ
ριογράφος
ἀρχαίαν
νήθη νὰ
ηγμένος
ἐκ τῆς ὀρ
ἔθνος! Δ
ἐπὶ τῶν
τῶν ἔθνα

1) R
als Kennze
πληροῖ ὄλον
δικοῦ συγγρ
wissenschaft

τὸν τίτ
ράδοξον
νες παρ
τοῦ κρά
παρεκτρ
οὔ δέν
γερμανια
τῇ ἀποδ
Τριάκοντ
ἀρχαῖοι
θνος,
Ἑλληνε
ρίας» —
τῶν ἀρχ
ἱστορικὸς
τὴν σημ
ῆσαν το
εἴμεθα ο
τονται τ
τίποτε π

Ἐμ
ἀνθρωπίν
στρωμάτ
κρίνωμεν
Ἡ ὑπαρξ
λαοῦ προ
φυλῆ, ὁ
οἵτινες ὑ
πτύξεως
νὰ ὀνομά
μηδὸν τῆ
τῶν ἀρχ

θέαμα φύλ
διανοητικῆ
νά ἐκλάβου
νοϊαν, δηλ
Φυλο
ἐκεῖναι με
τάς κοινω
ἀρχεγόνω
βίον, οὐδε
λαός ἀπ' ἐ
κέκτηται ἐ
νωσ ἱστορί
ροῦσα μον
ριῶδες χα
ἀφ' οὗ δέν
ἐαυτήν,
νοῦς τῶν
ὁ Βεδουῖνο
διάγουσι ο
Ἰνδιάνος τ
ἦτο κατὰ

Ἄπ' ε
γοῦσιν,
ἐνότητα, ο
ἔχει συγκε
λιτισμοῦ ἐ
— ἐν ᾧ τ
εὐμετάβολο
κείνται εἰς

Καὶ
ἤδη ὅποια
ὅποια ἀκρι

1) Str

καθ' ἡμ
ἐάν ὑπο
ταξὺ ἔθ
λοῦσιν
κεκριμέν
ἐκπροσω
ἀνεπτυγ
τὸ ἔθνο
χουσιν
καίπερ
ἤττον ἔ

Πο

Ἡ ταύτ
ματος, τ
ἐθίμων
δὲν ἐξαρ
χάριν, ὁ
κίλων σ
τητος ἀ
λαῶ. Ἡ
τὸν ἰσχυ
κοινωνικ
τοῦ ἔθνο
συνδέσμα
ζωηρότα
ἤττον ὄρ
μέναις Γ
λιτικῶς
λική και
ὑπάρχει
γαλλικῆ,

1) ,

στημῶν τοῦ

καθ' ἡμᾶς
ἐὰν ὑπά
ταξὺ ἔθ
λοῦσιν ἐ
κεκριμέν
ἐκπροσω
ἀνεπτυγμ
τὸ ἔθνος
χοῦσιν ο
καίπερ ο
ἤττον ἔθ
Ποῦ
Ἡ ταῦτά
ματος, τ
ἐθίμων κ
δὲν ἐξαρ
χάριν, ὁ
κίλων στ
τητος ἀκ
λαῶ. Ἡ
τὸν ἰσχυρ
κοινωνικο
τοῦ ἔθνου
συνδέσμο
ζωηρότατ
ἤττον ὁμο
μέναις Π
λιτικῶς κ
λική και
ὑπάρχει κ
γαλλικῆ,

1) Ἐ
στημῶν τοῦ

ταῦτα ἐ-
γαις λέξ-
τὴν γένε-
που ὅτι
συναναμί-
κτων κα-
ἔθνος δύ-
ἀμίκτω
σεις, αἱ
κόλλησιν
σῶν, ὥστ
δυσχερεσ-
καὶ αὐτῶ
ὁ Κ. Λιτ-
ἱστορικοῦ
ἢ ἑλληνι-
νων· ὁ τ
λανθάνει
δύναται γ
βαθμιαία
εὐρωπαϊκ
σεως τῆς
ρωμανικῆ
αὐτοκρατο
ἰταλική, τ
ἢ τελευτα
μιαίαν ἀμ
χιακὸν ἰδ

¹⁾ Μ
ἀνωτέρω, σ
²⁾ D
φυλλαδίω τ
σελ. 42).

Τὰ
ἐπὶ τὸ πλ
σμοῦ, τὸν
ἱστορικῶν
σύρων ὡς
ν' ἀναλογισ
γλῶσσα εἶ
ἐκ γερμαν
ἀγγλικόν
τῶν, Κίμβρ
χώριον αὐ
μιγάδες;
κρόν μὲν
Οἱ Γάλλοι,
στοιχείων
περιλαμβάν
τητας, λαλ
γιον συνίσ
νων, ἀλλὰ
καὶ οἱ Πορ
κῆς καὶ ἀρ
τοσαῦτα ἰδι
κροτηθείσης
νὰ συνταχθ
καταληπτά
βισμοῦ.

Τί ἐπ
λαὸν μιγάδ
λον ἢ ἤττο
ληνες μάλι
τῆς καταστρ
ἀλώβητον κ
Καὶ διατί δ
ληνες; Μή

γλῶσσαι
τασκευά
σκευάζε
βίος τοῦ
ρικὰς πα
τοπικὴν
τὰ αὐτὰ
καὶ τὰ
εἶπερ τῆ
της δὲ
δήσεως
τῆς πολ
πολιτικὸ
θῶσιν ε
τὸ ὄμαι
ὀμόθρησ
ὑπάρξεω
πρέπει ν
παντὸς
1859 ἢ
καὶ οἱ Ἰ
ἐθνῶν κ
μους, π
γόλων.

Ἄ
καὶ ἐκπ
κράτος τ
συναίσθη
σποτεία
ψυχὴν κ
ξεις ὁ «
τοῦ Κ.
ἐπιστέλλ
λάδα κα

λολογήση
συγγραφέας
εἶναι ἀνάγκη
Ἑλλάδος»
κρατορίας»
ἐπαναστάσ
τὴν ἐπὶ το
τερον ἐκδο
τοῦ ἑλληνι
τῆς ἀναβάσ
τὸν οὐχὶ ε
ρούμενα ἀ

«Ἡ ἰ
προϊμιαζόμε
νωσιν καὶ
ἀνταποκριτ
ἀναβιβασθέν
μειῖον τοῦ
σαν ν' ἀμα
γώτερον ἴσ
Κ. Φίνλεϋ
(λέγει ὀλίγο
τῆς ὑπάρξε
ἢ κλασικὴ
λαοῦ (προσ
ἐπὶ πολυαί
θνικότητά τ
μιν ὥστε ν
ἀξία παραμ
της²⁾). Ὁ Ε

¹⁾ Gre

²⁾ Ὁ Τ

μανδῶν κατακ
τους λόγους. U

« Χρόνου
μου » καὶ
ποι μιγά
χιῶν, ἐδ
λάβωσιν
ἐπὶ τῇ
« Χρόνου
Ἑλλήνων
γράφος
τοῦ. Ἄλ

Ὁ
ἐκδόσεως
ἄτινα, ὅτ

que semb
le gouver
nation gre
l'histoire
de tout le
vit encore
d'espéran
a perdu la
des de pa
les monta
rent sur l
appris po
anglo saxo
cherchée,
res. La re
celui des
pour ce q
la forme p
frances de
superstiet
qu'on vou
luttent enc
digne de
lumière po

σώσαν ὅτι
δὲν ἀναγρ
σεις ἀποπ
ν' ἀνακτῆσ
προοιμίῳ
της θαυμα
λήνων. «^ε
ὑποδοῦλω
στικὴν ἐνέ
όσημέραι γ
θηκόντων»
οὔτε οἱ αὐ
μόνες οὔτε

τάσσεται οὔτε
πίσημοι πράξ
νάστασις τοῦ
λαμβάνοντες
ἱστορίαν ὅλου
πατρίδος λύτ
ἀφ' οὔ ἐκλίπ
ταν ἀπολέσθ
ὄπλιτῶν ἐν
τοὺς ἀποθνή
συγγράμματα
περ τῆς ἀγ
οὐδεὶς θὰ τῆ
ποιήμασι τοῖ
Ἑλλήνων ὑπ
Νορμανδοὺς,
ἀλλ' ὡς πρὸς
σθημα ἐν τῶ
ὀρμέμφυτα κα
τὸν τρόπον το
δὲν δύναται,
ἢ πλεστη το
σημειώσεως.
ἢ ἠθικὴ μελ

· τὴν ἀκατα
πᾶσα γε
σως ἐπο
αὐτῇ τῇ
Οἱ Ἑλλ
τοῦ ἀρχ
καὶ τὸν
ἠθικῶν δ
γῆς πάν
αὐτῶν. Ε
κῆς αὐτῶ
ποίους π
«ἢ ἐθνικ
δεμένη
δὲν ἠδυν
ἐγχωρίου
καὶ διέσου
χθησαν
στῶσιν ε
του· ὥστ
μαῖοι ὑπ
σίαν καὶ
Ἄρ
ματος το
ἵνα μὴ ε
περὶ τὴν
νὰ γράφ
θα ἔπρατ
τάκτην τ
ἔστω καὶ
καὶ τῆς
τῆς ἑλλ
Merivale
χώνευσαν

ἀκριβῶς τ
στησε κα
μόνον πνευ
κεφαλαιω

Οἱ Ε

ἀλλήλους
ἐν τῇ κυρ
ἐν Ἰταλία

Ρωμαίων

μέχρι τινῶ

ρίως Ἑλλ

τῶν ὀπλω

τος· κατὰ

στοιχεῖον

μένον ρωμ

τικῶς. Ἐξ

ἱστορικῶς γ

ἀμάθεια τῶ

Ρωμαῖοι σ

Ἡ Ἰ

ὄτε οἱ Ἑλ

φῶτα καὶ

τιάς. Ἡ ἐ

νικῶν ἀπο

τερικῶς κα

περιπέτεια

δαιοτέρων

λιτισμοῦ·

ρικαὶ πηγα

βαίνει ἀδύν

φάσεις τῆς

μεγάλου τῶ

φυλετικῆς

κατήρδευσε

ὁ ἀοιδὸς
φθάλων
καὶ ἐκ Χ
ρεῖς, Μεσ
διαγελώσ
κὸς ἥρωϊ
ρεια, ἕνα
ἐντὸς ὀλί
νήσου, ἀ
προήχθη
δάφους ἐδ
καὶ ἡ πε
ιδίως καὶ
ἐν τῇ Ἄ
ὁ Τάρας,
ράκουσαι,
Μεσσήνη
ἐν μέσῳ
φιλῆς, πό
χωρήσας
τῆς Ἄπο
νήσοι κατ
τὴν Μασ
μεσημβρι
Κύρνον· I
γωνίζετο
μετὰ τὴν
τὰ πεπολ
εἰς τὸν νέ
ἡ ἀλληλε
γέστερον
ὅσον ἐν τ

1) G

πλοῦς τῶν
ἐσπερίας
ἀλλ' ὑπὸ
διακρίσεω
Ἀμερικῆς
λοι, ὅλλα
καὶ ἐν Σι
ἕνα καὶ τ
ν' ἀτενίσω
τοῦ ἐν Ἰ
νάμεως, ο
μαστος κί
ἐγγραφή ἢ
λευκος κα
σκέυτικοπο
ἀκτάς τοῦ
τέβαλεν ὁ
καὶ διέσυρ
εἰς τοὺς ἴ
λόγου· ἐκ
ἢ θεωρία
ληνικῶν π
αὐτῶν ἐρε
ἐλληνικῶν
γράφος, Κ.
τὰ καταπλ
ἐλληνικῶν

Ἡ ἰο
μετὰ τῆς
συνδεδεμέν
ἀφ' ἐτέρου
κὴν ἀνάπτ

παρέλθω
ἔσωσαν
σεων κα
τὴν ὁδὸν
Καρχηδό
Γέλωνος
Ἰμέρα δ
στρατὸν
δυτικὴν
καθ' ὃν τ
ἐφυγάδευ
καὶ ἔσωζ
μόνον δε
τῆς Καρ
μην κατ
καὶ ἀδια
τινες ἐδέ
κῆς χερο
ἱστορίαν
Ταρκυνίω
θέντες ἀ
Λάτιον,
μαίους ν
συμμαχί
βαλοῦσα
τοὺς Ἑλ
τιστα μέ
ὑπὲρ τῶν
τεπεξελθό

1) Ἑ
συνέγραψε
κιῶν. — I
culis ab
gestis, ἐκδ

τὴν θριαμβικίας· ἐν τῷ
νυσίου, καὶ τῶν
νίων καὶ τῶν
μαχίαν, ἣν
Πυθιονικῶν
Τοιοῦ
θερῶσε τὴν
τοὺς δὲ Ρω
δεσποτείας.
τικῆς αὐτῆ
καὶ ἀμειλίγ
κατὰ τῶν
πρὸς τὴν ἐ
ρεντιθέμενα
Σαυνιτικῶν
λιωτικῶν
ἤττον προ
συμμαχίας
τῶν ἀγώνων
τῶν ὅλων
νῦν δὲ μετ
σμόν. Οἱ Σ
σθάνθησαν
Νῶλα, ἢ Ν
έλαβον ἐλλ
πουλία, βα
της, ἐξηλλ
ἀποικίσεως
Ἑλλήνων.
μεθ' ἑλληνικ
καταλιπόντε
τὰ ἑλληνικ
ἐπενέργεια

Λατίου,
πολυθρύτ
Πρὸ
Ἕλληνας
ἐν μὲν τ
καὶ τῶν
τυραννίδος
πολιτικῆ
ἔθνικῆ αἰ
ναντι τῶ
δήσεως;
τῶν Ταρ
λιωτικοῦ
ριοίκων
κούμενοι
σθοφόρου
πολλοὶ βε
τοῦ Ἄρχ
Ἄρχίδαμο
τυχέστερο
βασιλεὺς
Μεγάλου)
εἰς Ἰταλί
Λευκανοῦ
σπονδίας,
ἐν Παίστα
καὶ ἔμελλ
Ἰταλία, ἔ
θῦμα λευκ
Ἕλληνας
τῶν Ρωμα
θειαν τῆς
Καρχηδογί
νοντο κύρια

ἐκ τῆς
Τάρας, μ
οἱ Λοκρο
ἔπεσε πολ
αἱ παρά
ἐτήρησαν
τὴν ἐθνικ
Λοκροὶ ἐ
οἱ Οὐόλο
φῦλα παρ
σαν τῶν
ρῶς. Ὁ
παρά τὴν
λιστα ἢ
ἀντιθέσεις
λικῶν φύ
ὑποτεταγμ
ὡς γλώσσ
τινικῆς ἐθ
ροχὴν τῶ
φορα ἰτα
νικῶν ἀπο
συνεξωμοι
ποικίαι στ
κατοικουμ
εὐδοκιμήσ
ληνισμὸς
οἱ Ῥωμαῖο
κτηταὶ κα
μόνον εἰς
καὶ εἰς το
χρι τοῦ 14
σήμερον π
λίας διασα

λαλιά. Τ
Ρώμαῖοι
Ἑλλάδα
διεφυλάχθ
νά γείνη
ρίως Ἑλλ
λατινική ἔ
τὴν μεγά
ἰταλικῶν
καὶ διὰ τ
Μετα
Ἀσίας κα
ἀπηλλαγμ
λισμένον
ταξὺ Γάλλ
τῆς Εὐρώ
μάχους συ
ἡδύνατο να
νίζουσας
τὴν κατασ
τικὴ ἱστορ
ἐπ' ἴσης κα
θόλου ἑλλη
λιτικὸν χα
παρατήρησ
ἔποψιν μέγ
περὶ συστα
ἑτερογενῶν
Ρώμη, ὑπὸ
ξατο τὴν ὁ
πειράθη να
κατωτέρω

²) Μοι
τόμ. β', σελ.

ὅλοκλήρως
πέβαλε μ
πάντοτε
ἐλευθερία
κοῦ πνεύ
rientis li
καὶ ἐκ τῶ
τύποι τοῦ
δὲν κατετ
Λίαν μά
αὐτὴ ἢ ἄ
τοῖς Ἑλλ
«Ἑλληνε
συγγραφ
ἀποδώσε
χρόνων ἐ
τήτος, ἐάν
τιμίας· ἐ
συνέδριον,
τόχρημα
τιζε περὶ
εἰσέτι τὰ
στέφανος
τῶν τιμῶ
Περικλέου
προσεκτῆσ
μόνον ἐν
τότε καὶ
δευτήριον
στάντο πο
ὅπως μεθ

1) Ge

λοὶ δὲ τῶν
γαῖς ἐπι
νιοὶ εὐρ
μένους,
Δὲν ἐννο
λεν ὡς
Πολυβίο
τῶν ἐν
ἀπλῶς
λεία αὐ
οὐδὲ ἤσα
φυχὰς ἔ
δὴν τῆς

Ἡ
τὸ μᾶλλ
κὸν φαιν
βαρὸς κα
ἐκ τῆς
τὴν αὐτῶ
τὸ ἀντίσ
μαῖοι τῆ
ματος, δ
καὶ ἐποί
χεῖον. Ο
ἀλλ' οὐχ
ν' ἀπομι
σωσιν α
ἀλλ' οὐχ
αὐτῶν ἀ
δῆρου, τ
ληνικοῦ
λοθι ὑπὲ
ἀπετόλμ
τῆ βαρβ

Ρώμης π
ληνισμοῦ.
συνεπορεύ
ἐθνικότητ
Ἰβηρία, ἡ
τῆς Ρώμ
εἰς τὸν π

Ἡ ε
σμοῦ ἤρξ
ὅμως τὸν
νετο δέσπ
νης Ἀνατ
σοφία καὶ
διὰ τοῦ Κ
ὁποίους ο
ὄχθας τοῦ
θεῖσα ὑπὸ
μένων φιλ
ἐπεδόθη ε
στουργημά
τὰ ἑλληγι
νέαν γενεα
πτῶσιν τῆ
τὴν πανοπ
κῆς αὐτοῦ
ἐκ Μακεδ
θέδραν τοῦ
γραμματικ
λήνων τε
τῆς πανεπ
σμῶν τοῦ
τραχεῖς σ
ταύτης ἐπ
ταγμαίων

Ρωμαίων
διδασκάλους
σας τὰς
μεταβολή
ἢ ἑλληνικῆς
ἀνατροφῆς
ἤρξαντο οἱ
των ἑλλ
τῶν Ἑλλ
νὰ λαλῶ
διερμηνεῖ
λοντο ἀδ
δαγωγὸς

Ἡ
ἱστορία τ
στοιχείου.

εἶναι ἢ ἐ
ἀπέδωκαν
γραμματ
ρίας, ὁ ἐ
γομένην
προσελάμ
οἱ πολλοὶ
Ἀσιατικὸς
ἑλληνικὴν
ἑλληνικοῦ
μενον τίτ
τιμὴν ἐνδ
Ρώμης, αἱ
τὴν ἐποχ
ἠπίσταντο
ὡς ὁ Τιβε

ἑλληνιστ
εἰσήλασα
ὑπηρέται,
Ρώμης·
εἰς ἑλλη
φανοὶ πα
ναίτιος κ
τῶν ἐξογ
καὶ Δίδυμ
θοῦς ἀκρο
ὁ Ἀρχίβι
σον τὴν
καὶ ὁ Λο
Εὐριπίδην
σύλων τὸ
ἀνήγειρον
πρου ἀρχ
τῆς Ρώμ
τὸν ναὸν
γλύφος Γ
ναῶν· ὁ
τινες ἐλά
ῶσαύτως
φάνης, ὁ
βουλῶν το
πόλεμον·
ὑπὸ τοῦ
δωρος ὁ
μαγένης ὑ
ὑπὸ τοῦ
ποιητῶν κ
των ὑπῆρ
τοῦ Λιβίου
ἀληθὲς ὅτ

τὴν λατινικὴν
ἀποπειρὰν
πολιτισμῶν
νατο ν' ἀπο
τῆς Σαπφ
νά κατα
ητῶν. Ἄ
οὐδὲ καθ
ματα τῆς
Γαλλικῆς
ἀρχαιολό
τὸ θέμα
γράμματι
δὲν πρόκε
τῆς λατιν
πομεν προ
νεύσεως»
τῶν ἐν Δ
μῆ ἐπείσθ
διασώσεω
μεγάλη κ
δους αὐτο
τιον, ὅτι
τὸν ρωμο
μαχόμενο
ταῖον ἐν
θρεύση αὐ
καὶ τὸ ξί
ἢ μὴ ἔγκ
νισμοῦ ἐπ
ἄλεθρον τ

1) Βε

ησθάνθη
ηγόρευσεν
θνεῖς του
Γερμανῶν
γλώσσου
τους ἀπέτ
ὑπὸ τοῦ
τοῦ Ἰνδοῦ
ὄλην σχε
τῆς Ἡπει
τικῶς ἰσχ
Ἡ ρωμαῖ
γῆν καὶ τ
ἐπαρχίαις
τοῦ Βαίτι
οῖ δὲ Σικ
λατινικοῦ
τῆ ἔσπέρ
τόλῃ ἢ Ἄ
ἢ Νικομή
λυον τὰ β
λόγω, ὁ ε
νὰ μαται
μαϊκῶν ὅτ
Ἄνατολήν
ματα τοσο
νικοῦ πλη
τῆς βαυαρ
νικοῦ πλη
Ἡ ὁ
βαθμιαίαν
νεν ὀσημέ
τέλεσαν ἔ
νοϊαν, ἀλλ

δὸν ἀπώ-
δεινῆ πρό-
πεπληρω-
μεστοὺς
ταλάλους
ἐφευρετάς
λεήμονας
ἐσωτερικῶς
καὶ στρα-
των καὶ
αἶμα τῶν
εἰς τρόπον
ναστείας,
τῆς Σαυ-
ὁ Τραϊανὸς
Ἀντωνίνο
ἢ ἐκ τῆς
ὡς ὁ Δέκ-
ἢ ἐκ τῆς
ἐπὶ τέλους
τὴν ἱστορίαν
vitiatorum

Ἡ

κατέστη ὁ
ἡδύνατο π-
τοῦ ἐλλην-
γωθῆ ἐπὶ
λόγος, οὐ
φανίσθη ἄρ-
δὲ ἀνατολι-
πτων καὶ

1) Πρ

2) La

ταετηρίδ
νος βυζ
χριστιανι
ἀνεπτύσσ
δύνατο ν
βυζαντινῆ
Ἐκ
ἀξίωσις τ
νεύσεως
λογισμὸς
τῶν ἀνθρ
τοῦ παρε
ὁ χρηστό
ἀρχαῖοι
ὅτι συνεχ
διατείνεται
ἐδέησε νὰ
θρωποι μ
πων ἐδέη
λάβωσιν
ληνες ἦσ
Ἰουδαῖοι·
λάκτως κ
ἔχει πατρ
γαθῆ τύχ
Μακωλέυ
βουλίῳ ὅτ
ριζόμεθα
ρικλεῆς ἰο
βραῖοι δέν
τούς νὰ μ
τα, καὶ ἔ
ἐντιμα κα
ἐγκτήσεως

ἐγκύπτου
τῶν εἰς
ταφρονοῦ
αὐτῶν τῶν
ὅτι οἱ ἔ
εἶναι τὸ
τοῦ ἰσχυ
ρακτῆρι
ποκαθιστ
τάτων κα
λιτισμοῦ,
σήμερον
εἰσέτι ἄγ
ἐπὶ τοῦ
περιφρονο
πόλεις το
ναόν του,
του, τοῦ
λοσόφους,
ποῖον ἔθ
δυνάμεων
Ποῖον ἔθ
μαῖς, παρ
κατορθώσ
γνώσεως,
θέντες ἀπ
ἀπέβαλον
διατελέσα
θερίας κα
τῶν ἐλατ
τούτων ἐν
ἡμεῖς αὐτ
δότος, ὅτι
τούς;» Τ

ἐὰν τώρα
μετὰ σφ
δικαιώμα
βαίων, οἱ
χῶνται ὅ
καὶ βδελυ
θήσκους
Ἄλλὰ πῶ
Ἑλλήνων
τέλεσαν
ταλία Ἑβ
Ἄγγλία
νομίαν κα
ἀπολωλυῖ
των εἶναι
μόνωσις
στησαν π
ἐν τῷ πρ
σχῆλδ πικ
ἐγκαταλίπ
δειχθῆ ἔσ
φιόρε, ὅστ
τῆς ἀνογι
πους, οὐδε
σηλυτισμὸ
ἐνεργείας τ
τῷ ὄντι τ
στίνῃ, ὅτι
γον τοῦτο

1) Εἰς
ρώθη ἐν Ἄ
ἔπειτα δὲν ἐ
καὶ μισοξένου

μένοι Ἐβ
Ἰορδάνου.
ὁ ἰσπανός
τὸν ἰταλό
κηρύγματ
των τὰς
Οἱ Ἑλλ
πατρίου
γλώσσης
τῶν. Ὁ
τὸ ἔθνος
λήνων τὸ
ροτέρων
Τὸ
«Χρόνου»
μαῖοι συν
τιφάσκει
οἱ Ἑλλη
ληνες.
μὲν ἀλλ'
κατὰ τὴν
τοῦ ἐβδόμ
δεκάτου!
μένου πρέ
ριογράφου
πάν ὅ, τι
τοῦ Κ. Φ
ἀναμφίρησ
νά εἶπη κ
δηλαδὴ ἐσ
συντάκτου
Ἑλληνες,
παρ' ἄλλω
τούτου».

στρέπτικον
πολεμοῦσιν

Ἡ

φελῆς ὅτι
ὁ δὲν ἠδυνῆται

κατὰ τὸν

ἠσῶσι

εἰς μίαν

δὲ ἡ φυλὴ

Ἑλλάδι.

τῆς οἱ Ρ

λοῦμεν τ

την τοῦ

ὑπὸ τῶν

μαϊσμοῦ

σικῶ τῶ

ληνες πα

αὐτῶν ὅτι

Χριστὸν

τοῦ Βυζα

τῆς ἐθνικ

ἄλλην ἔχ

νην ἐπὶ τ

ἐνσταλάξ

ἐκεῖνο, οὐ

ρῶς, καὶ

ἤττον θερ

Ὁ Κ. Φ

ὄργασμος

κατὰ λόγ

ανατολικῆ

τὸ σῶμα

καὶ ὄφει

ίκανοι νὰ

συνθήκης
συνεπήγεται
ὁὐ μετὰ τῆς
ἀξιοσημείω-
νησις ἤρξο-
μένη ἐπὶ τῆς
βερνήσεως
Οἱ Σουλτάνοι
ἑαυτοὺς ἀπο-
καταστήσαντες
ἀπὸ τῆς ἐπι-
τροπῆς αἰ ἐνδο-
σφύρα διὰ τῆς
φιλελεύθερης
τάσεως περὶ τῆς
ὀρθοδόξου
ἐκκλησίας, ἢ ἐπέ-
συναντες ἐπὶ τῶν πα-
ραστάσεων τῆς ἐκ-
κλησίας ἤρξο-
ντο ἐκ τῆς ἐπι-
τροπῆς καὶ
τῶν πασάδων
ἐκδοσεως. Οὕτως
καὶ κυβερνη-
τικοὺς τῶν ἐπι-
τροπῶν ἐξάρτητα κρῖ-
νοντες ἐν Πτολεμαῖ-
ον πόλιν χρόνον
πολλόν, ὀλίγο-
ντων ἐκτῆσθε
μεταλήθης ἀν-
τιθέμενοι
Εἶναι μὲν οὖν
καταδαμάσει
ἐπ' ἰσῆς νὰ
θρησκευτικῆς

Καὶ
ἔθνοποιοί
εἰς τὴν π
σμοῦ οὐχ
τῶν τῶν
(προσεπά
τῷ νεωτέ
μανικῆ κυ
οἴτινες π
κοινωνίαν
τεταγμέν
λιον τῆς
σκοποῦς
μανικῆς γ
συνένωσιν
ἐθνικῆς συ
σθάνοντο
ἀνεξαρτησ
πέβη κα
ἐθνικῆ κυ
ἢ ἐλευθερ
Οἱ ἄνθρω
στάσεις κ
καὶ μὴ ἐλ
τος. Σύμπ
λάοι μαρτ
τῆς θρησα
τῶν τυράν
αὐτοῦς νά
ἐλληνικῆς
τοῦ «παιδ
δικαιολογῆ
ἐξελέξαντο
ὑπῆρξεν τ

Ἡ διάδοσις
σκευτικῆ
ζυγόν τῶ
ὡς προεξ
στιανικῶν
παλαιίστρα
χριστιανικ
Ἄρα ὁμο
αἰτίας τῆς
ἐπὶ τῆς τ
μασίαν κα
συμπεράσ
ὀρθά. Αἱ
ὁ Κ. Φίν
ρέτησαν τ
λιτικά κα
«κοτσαμπ
ἐχρησίμευ
τηροῦμεν
εὐεξέλεγκτ
λαδὴ οἱ δ
τῆς ἐνδεχ
παῖκῃ Του
Ἀνατολῆς
τινά, θὰ ἰ
τῶν ἐπὶ τ

1) Fi
Domination
ἐνθα ἐκτίθεν
ἀνεξαρτησίας
2) Κο
τητα ἦν ὁ
θεσμοὺς, ἀφ
εἰς τὸ ἐθνικὸ

Ὅτι
θερίας θε
«Χρόνου»
λεῦ, ἢ ἐ
κοινωνική
αὕτη ἐγέν
λέγει ὅτι
ἀγῶνα» ἐ
«Ἑλλάς
Κατὰ τὸν
ἀποκύημα
ὑπαγορευθ
τοῦ ὁποῖο
σύμπασα
«Χρόνου»
διαγεγραμ
πολεμήσω

ἀ', σελ. 109
οἱ Ἑλληγες
τοὺς ἀντιπρο
ἴδια δικαστή
καὶ τοὺς διέ
μόνον παρὰ
ούσῃ τοῦ με
διερμηγέως
καὶ τοὺς πά
αὐτῶν. Τὸν
Κωνσταντινου
τιπρόσωπον.
δὲν ἦτο ἐξησ
ὁποῖα καθ' ἐ
σχυεν ἢ αὐθα
Οἱ Ἑλληγες
καὶ ὑπὸ τὴν
1821 ἀνεβλα
μοὺς καρπούς

εὐτύχημα
λέμησαν
δεμίαν εἰς
φρενῶν!!

Μετ
οὔδεις βε
«Χρόνου»
ληνικοῦ β
πλείστοις
προκόψη
Ἑλλάδι».
ὕπολήψευ
καὶ εὐδοκ
ὡς ἔθνο;
πέτυχεν ὁ
ἔθνη καὶ
νικῆς μυθ
μεσημβρία
συντάκτης
ἐλαχίστης
δογματίσθ
χεν ἐξ ὅτ
ὕπάγονται
ποιῶν δέν
λόμενος ἢ
ἐλληνικοῦ
αὐτοῦ πειρ
τὴν σήμερ
1821, ἢ
πρὸς τὴν
κῶς τὸ εἶ
τῆς Εὐρώ
κατὰ παρ
«Χρόνου»,

συμπερα
τυχε πο
θεροι "Ε
τριάκο
"Αγγλοι
Εἶναι μα
κτης τοῦ
ἄρά γε ν
πῶς οἰά
ὑπερηκόν
περιηγῆσ
Δόδουελ,
Δήκ πρό
τνερ, τοῦ
σίρ Θωμ
Βαρθόλδου
σκεφθεῖς
μνήσας κ
ἀδύνατον
εἰς τὸν ὄε
τῆς πνευ
ἐποχὴν ἐ
ὑπῆργεν
γραφικὴν
ἀναφέρει
νον ὀλίγο
ρεπίδημοι
γυμνάσια
μιον. Ἐν
ἢ ἀμάθει

1) V
par J. L.
Paris 180

ἀπηνῆς κα-
ταξία τῆς
ἤτο ἔλεει
ἄνθρωπος
οὐδαμοῦ
δυνατό ν
ληνικῶν
οὐδεμία τ
δ' ὀλιγώτε
τότε Ἑλλ
ἔχουσιν κα
σονται».
τὴν ζοφερ
ρίστατο ἔ
κοντα ἐνι
Παρ
βάλε πρό
ἐλευθέραν
καθιδρυμά
βλιοθηκῶν
γίων ἀνδρ
σπειρομέν
μετὰ τῶν
τῶν περικ
ἐν κακουχ
ἐλεεινάς
εἶτα δὲ εἶ
διακοσίων
ἡ καυέδρα
ετηρίδος!
νωφελῆς
τὴν Ἑλλά
μέρος αὐτ
θερον τοῦτ

Παρατήρησι
ἐπίδοσιν
σμοῦ ἀπε
ἐλευθέρα
σκάλους,
τολμῶμεν
οἱ ἐν τῇ
ἐπὶ τὸ π
ὁ ἑλληνικ
παρολισθη
δούλοις "Ε
σματος.
καὶ ἀστικ
σύστημα,
πάντα τα
μηδενοῦς -
σίαν ὥρα
πνεύση τ
κολπῶθῃ
ταιμάζει
προκόπτου
προήχθη
ρας διαπλ
σποτεία,
μεως, περ
τὸ προτέρ
τριοπάθεια
τεθείσθω
μερον τὸ
ὁ καθῆς δ
τοῦ Σολει
πασάδων
γανικῆ νό
φαρμάκων

πολλοῦ τ
ραίζοντος
δὲν εἶναι
τοσαύτας
τῇ Ἀνατ
στήσωσι
ουσαν με
ματα μον
ἐκνίκησις
δέχεται ν
βουκολήθη
ὡς ἰστός
κριταὶ κα
ρικανὸς Ε
Ἑλλάδα
λέγει που
ριγητῶν,
κακὰς ἐντ
χαρακτῆρα
λάδα ἐνόμ
μένον, βάρ
ἐπορεύθη
λοπόννησο
καὶ μετὰ
βεν ἀφορμ
αὐτολεξεί)
τισμὸν καὶ
ὅτι: «ἡ χρ
μεθ' ἱκανοῦ
θείας τοὺς

¹⁾ Mo
in that coun
προοιμίῳ καὶ

φυλῆ ὅτι
τικῆς κα
τοσοῦτω
ένίστε, ε
νοτέρα τ
μένας τ
ἢ μὴ δ
ἀληθεία

Με

σχετικόν
τὸ θέαμα
ρουμένης
ματικόν
μὴ κατ
ἱστορικῆν
Ἀθήναις
μὲν νὰ ε
Βακτριαν
Ξέρξου,
χρόνων
Τούρκων
αὐτήκοος
συνταγμα
γνωστός
του μετὰ
λαρχίαν τ
τῆς κατ'
νάτας, ὅ
τῆς κυρια
ἐλεύθερον
μεθ' ἡμέρ
τὸν Κ. Ε
τίμου πο
τῆς κυβε

συνεστιᾶτο
ὑπουργοῦ
φοιτᾶ εἰς τ
Διατί ἄρα
ἀλλήλους
μιμείται,
εὐκοσμον
Γλάδστων
πολιτεύσει
τῶ γίνεσθ
Βούλγαρη
τηρίδων δ
μελέστατο
κάθηται ἐ
ἐκ τῆς ἀν
ἐπέκεινα α
τοσοῦτων α
οὐχὶ μόνον
κωμῶν της
νωνικῆς αἰ
νήσεως αὐ
ληνικῆς γ
βαιαρὸν γ
κὴν γῆν ε
μεράϋερ κα
νόθον τὸν
ἔθιμα αὐτό
ωνται ὡς
τῆς σταφίδ
μιδὴν πολ
μέγα καὶ τ
δημόσιος β
νωτάτης ἀ
ἀπαιτεῖ πα

ἐνεργεία
βίος εἶνε
λον τὰς
θόλου ἀ
δραματί
κυβέρνησ
δοκοῦν
τούς ἀντ
φίας καὶ
νά λεχθ
τέρου δι
φθορᾶς,
βουλευτο
εὐφραδεῖ
τιμοὶ κα
τὰς σπα
οὐδεμία
καθ' ἑμᾶ
ζουσιν οἱ
κατειλημ
έντεϋθεν
κοσιπεντο
Ἑλλάδος

1) Δ
ναγραφῇ ἢ
καὶ εἰς τὰ
ἐργασίαν.

2) Π
τὴν ἔλλειψι
τὰς παρεκτρ
μέχρι τινὸς
διανοίας ἀνε
ποιν ἐπιβλαφ
ὁ ἀοιδιμος
ἠθικὴν μάλ

Ἐξαίρετα
τῆς Ἀγγ
των, ἔλα
Ἑλλάδος

Ἡ

γνωστὸν,
ἤκμαζε το
λατῆ πολ

καὶ ἀποτε
λειον. Ἀτ

αὐτόχειρ
μέχρι τῆ

ὁποῖα κατ

ρος μέχρι
ἑκατονταε

τὸ ἔδαφος
Ἀγγλίας.

εἰς πολλὰ
ρωμαϊκῆ

λάδος. Ἀφ'

χαλαροῦται
ὁ ἀπαίδευτος

μένου διὰ μ
πάσης κοινῆ

ἦναι ἠθικῆ
καθόλου κοι

διανοητικὸν
νησιν, ἀκατο

πολιτισμὸς ο
δέχεται κατ

ἦσαν πάντοτ
tions, τὸμ.
εἶναι μόνον
ἐξαγομμένοις

1) G

ἐκδόσεως.

Σάξονες,
ρείου Γε
τούς Δα
χονται δι
πόλεμοι,
ἀγῶνες μ
στάσεις,
μοκρατία
θησκευέμ
λέως —
ὅμως, ἐν
ἀγγλικόν
ὡς καλλι
καὶ προς
χρόνου π
μήκη ὀρ
Ὁ
συντάγμα
θερίας, χ
ὁ Ἄκτῆμ
ἐκεῖνον εἰ
ὁ ἀτυχῆς
licet! —
τὸν στασι
της ἐφηρ
νικὸν σύν
κος Γ' καὶ
τοῦτον κά
ἢ εἰκοσάκ
ποῦ γὰ τ
παρελθόντ
κοῦ πολιτε
εὐθύς ἀπ
ὄντως ἐ

θες χάσμι
νόμων».
νον» ὅτι
ἀπέτυχε
ἀπέτυχε
μετὰ παρ
μένης ἐκ
συνέστη τ
σῶμα. Ἐ
κεινὰ α
ἐξασφαλισ
ἐναντίον
ἐπανάστα
λισθῆ), δι
πικῆ ἐλευ
τὸ νομοτε
σθῶσι τὰ
Χάλλαμ τ
τῆς βασιλ
συμπαγῆ
παρὰ τῶν
"Αγγλων!
ἢ Ἑλλάς
αἰώνων!"
περὶ ἡμῶν
Τὸ
πτύξει (λ
ἐκεῖνα κτί
κατὰ τοὺς
πόκεινται
διαφόρους
ρων καὶ

1) As

σύνταγμα
πολίτευμα
τὴν σχέσιν
ἀνὴρ πρὸς
τὸ σύνταγμα
ἱστορικῶς
ὅποσον μὲν
γλικοῦ λαοῦ
ποδος χρῆσι
βίον τοῦ
διαπλασσο
σκληρὰ οὐκ

Εἶπα

τῆς μικρῆς
μᾶλλον πρὸς
ἐντὸς πέντε
βουλή ἔχει
διοικητικὰ
γάρη, ἐν
ἐν Ἀγγλίᾳ
ἀξιώματα
πλε ἐπὶ τῆ
ἐπὶ τὸ πλῆ
νοβούλιον
ὥστε, ὅπως
πονείμη γὰρ
καὶ τὸ Κ
«κύριέ μου
λαοῦ παντ

¹⁾ Εἰς τὴν
εἰσαγωγῇ, ἔστι
ματος γνῶμη
τιμον συγγρ
θεῖσαν πέρυσ

πρώτων
μίαν και
βούλιον
santerie.
ρέχοντες
ἅπαντα ο
λιστα ἐνα
πολίτευμα
ἐτῶν ὁ Η
λιρῶν προ
ἄγγλου τ
πολέμου
ἔδραι ἐξε
Ἐπὶ τοῦ
τῆς M. E
στήριζεν
βουλευταὶ
τάς ψήφο
ζητήσεις
ρον. Ἐν
οὔμεν ὁμο
δημοτικῇ
ἀναδείξει
ἐν Νορθα
πέκεινα
λου Χά
τῶν ὀρθοδ
ιδρύσει το
ἔτη μετὰ
Ἄγγλία, τ
συνέβη τῶ
καθολικοὶ
μόνον και
ῶσχύτως

εἰς δίκην
ὑπουργός
φισμα πε
νά κατα
γοῦ, ὡς
τοῦ Ροβ
Κα
ἐμφαίνεται
ὁμολογία
στεύομεν
τοῦ 185
τιπροσωπ
τὸ κακόν
θυπουργο
ἐλαττώσε
τικὴν ἀνα
μίων. Π
προσωπικ
ἦτο τοσο
ται, ὡς
τοῦ δικαι
χωρία, ὡ
ρόπων οἱ
καιοῦντο
ἢ δύο ἐκ
Λονδίνου,
στελλεν
κομητεία
πεν ἀντιπ
πρωθυπου
σθη τῆς
λευταὶ αἰ
πρὸ τοῦ
καίωμα σ

συνέβη τ
λευτικόν
έν ἔτει Ι
ἐκλογικῶ
λιστα ὡς
ἐκλογή σ
πολιτικ
διαβεβαί
Κ. Ἔρσκ
έν Ἑλλάδ
ἐλάλησαν
γλία. Οὐ
κῆς βουλ
ἀπάντησι
σάβειτ, «
ναί ἢ ο
Ἄλλ
προσώπων
μεν κάλλ
νήσεως εἰ
ἀνώτατον
βουλευτικ
προϊόν πο
τον ὅμως,
λῶν αἰών
καί προσ
οὔτε γγω
στικᾶς ἀν
λέξεις σκω
ληστῆς
ἀρχῆ διέσ
ἀγγλικῶν
γαμ έν τ
οὔδέν ἕτε

οἰκογενειῶ
μάτων· ἐ
σταται ἀρ
δέστερα
τοὺς πρ
Οἱ
φιλελεύθε
γίου Α΄, ο
λακίων ἤ
οὐίγγοι ὑ
τῆς ἐθνοφ
τόρυς ἐκρ
πολιτευόμε
τικώτερον
ἢ ὅστις δὴ
στολάς το
τῶ ὑπέρ
Πῖτ καὶ ὁ
μάτων τῶ
πολιτευόμε
τῆς ἐπανα
τῆς πολυθ
οἱ Οὐίγγοι
ἔλθωσιν εἰ
Ἀθήναις·
ἀντιπολίτε
τὴν μιὰρ
δι' ἧς οἱ τ
σκελίσει

¹⁾ Τὸ
πρακτικῶς δε
εἰς τὸ ὀγκῶδ
βουλῆς τῶν
μανιστὶ ἐν Β

Ἡδ
ρον, ἀλλ
πόδειξιν
«Χρόνου
καὶ ἔλατ
ἀκόμη·
πρὸ τῶν
καθορῶσι
οὐμεθα β
γοροῦντα
ἀντιτάξη
καθ' ὅσον
ὄλην τήν
ἐθνικοῦ κ
τὸ ἑλλην
πον ὡς ε
πάντων κ
νός, ἀπολ
νέθορεν ο
ὅτι οἱ π
κατ' ἔθος
καὶ οἱ ἄ
εἶχον ἀγρ
τοῦ νομο
τοῦ δικαί
δέποτε ἐγ
χὴν τῶν
οὐδ' ἐν τῶ
Ἐάν
τίση ὀρθή
προςδράμ

gland, von
Assmann).

κατηγόρω
νικοῦ ἔθνο
τῶν, οἷτι
καὶ κατακ
τὸ ὁδοιπο
νομολόγου
περὶ τὰ τ
περιῆλθε
δάσκαλος
ληλότατος
των τὴν
Ἐπιθεώρη
βιβλιογρα
περὶ ἑλλη
εἰδημόνων
λόγου ¹⁾).

Ἐν τῷ
ὑπάρχει τὸ
χρόνους ἢ ἄ
τας τῆς Ἐ
ἀπλῶς χάριν
λαβείας ἐμμ
τῶν ἀτελευτη
ἐλεεινὴ καὶ
θεῖσα παρὰ
σημασίας τοῦ
τυχοῦσαν, φρ
1,100,000
ρια. Ἐτερον
ἔθνοους εἶναι
δεξιότητος ἢ
ἐφημερίδες δ
αἴσθημα τοῦ
τοῦς ὁμοφύλο
λοπόλεις ὅλη

¹⁾ Ed

στανται τῆ
δοσίῃ των
Οὐδαμῶς
δείξωσι τῆ
νωσαν καὶ
Συνδιαλεγό
αὐτῷ ὅτι τ
αὐτῇ ἀθλι
τότε ἀντιπ
ἴστανται ἐ
ἄνω ἢ δὲ
Ἑλλάς ἦτ
τέρα ἢ νῦν
μίας δεκαε
κία πτωχο

Τῷ

Ἑλλάδος
ἔλαβεν ἐπι
κληρον ἔξο
παρρησία ὅ
σιδῆρω κα
συστηματικ
ἔσχατον τοῦ
κυβέρνησις,
ἀληθῶς ὅτι
ἄλλως πως
οὔτε αὐτοὶ
ἀγοράση π
ἀριθμὸς τῶ
γεια πολλῶ
πεντακισχίλ
μαίας ἐκ τ
τὸ ἐμπόριον
λείας, ὑπάρ
τῆς ἀγγινο
πώλησιν τῶ
πορικῆς ση
ἔθνων ἐν Ν
οὐδαμῶς. Ε
πουσιν εἰς
Ἐλευσίνοσ,

καρπὸν τοῦ
στῶν, μέμφο
διὰ χρωμάτ
οὔτε ἀληθῆς
τῆ φωνῆ ὅτι
χει τοιαύτη
μεων. Τὸ μ
βόλως ὁ ἀπ
ὑπὸ τῆς ἐλ
ἐπεδείξαντο
νοήσωσιν ὅτι
πολὺ ἀλβαν
νειαὶ ἐξησφά
κατάστασις τ
ἔτι καὶ νῦν
ὄρεινοὶ μέχρ
διεδραμάτισε
καὶ ὁ βραχὺ
τὸ ἐπιχειρη
Σκωτίαν ὑπά
τως ἐν τῆ
τοῖς ὄρεσι τῆ
πολιτικῆς κα
βασίλικήν ἐπ
κολακεύση,
πτωχῆ καὶ ὁ
ἐλληνικοῦ βα
μέγαν βαθμῶ
νά φανῶσι μ
νῶν πραγμάτ
λιτικὰς τῆς
πᾶν ἄλλο με

“Ὅσον
βασίλικῆς κα
Ἐνατολῆς τ
καὶ εἰς παι
τουρκικὸν στ
τὴν κυριωτέρ
νων εἶναι ἐλ
ἀπὸ τοῦ ληθα
καὶ εἰς τὴν

ματα τῶν
μένου καὶ
βαρβαρότητ
ἀπέβαλον.

ἀγωνιζομένοι

χωρῶν, παρ

ξέσιν αὐτοῦ

πρὸς τὴν ἀ

πτυξίς τοῦ

πάλιν θὰ εἶ

καὶ ὀριστικῶ

τους θὰ κα

τοῦ Κ. Σέν

ἀπροσδοκῆτα

παντός γὰ

αὐτῶν παρα

πλειότερον

ἐκτίμησιν τῆ

Ἄς

ἀπόφρασι

τῆς κλασ

λείας, ἐκδ

καὶ ἐντυπ

ἔνθερμος

τὸν λόγον

λαοῦ, λέγ

μέλλον, ἐπε

σεων τῶν νῦ

θῶν ἄλλων

τῆς παγκοσμ

λαλῶν ἀπτα

κριβώσω ἐξ

ονεκτήματα

γὰ αἰτήσω π

1) W
land, σελ.

λοῦ παρεπιδ
αί παρατηρη
τῆ Ἀνατολῆ
ληνας δυσμε
κενοδοξίαν.
Ἀνατολῆ ἐπ
τυγχάνοντες
γας. Ἐὰν ὑ
ῆττον ἀδεᾶ
χανος ἀπατε
οί ἐκ τῆς ἀλλ
λάδι ἐγκαθε
ἐπικρίνουσι τ
δοκας των
σικὴν ἀρχαίο
τοῖς νῦν Ἑλ
αὐτάς περιφρ
ὑπερβολῆς μ
ἄλλοι ἄνδρες
στραφέντες, ο
ὅτι ὁ Ἑλλη
αὐτὸν φιλικῶ
κριταὶ μετροῦ
παρ' αὐτῶν ὅ
λησμονοῦντες
των εἶναι ἡ
ἑκατονταετηρ
καὶ τῶν μέσο
γωνικῆ κατα
ποῖα κακὰ ἐπ
θα φανῆ ἐπιε
Καθόλου
φιλοπροσήγορα
ταλύων ἐν τῆ
τὰ ἐπιπλά του
Εἰς Ἑλληνα
ὅτι θα τὰ φυ
συγκοινωνία ε
κερδῆς καὶ ἐν
βάνει τὸ κερδ
πρὸς τοὺς σκα

ληψις, ἧς οὐκ ἔστι
σταίς ἐμπορίας
καὶ κατὰ τὰς
ἐθνῶν, ἀφ' ὧν
εἰς τοὺς ὅπου
τῆς θαλάσσης
νίξεται πρὸς
κοπιᾶ, ἀλλὰ
νικῆ γεωργίας
μεγάλαις πε-
ταὶ καθ' ὁδὸν
ἐὰν ἐξαιρεθῶν
λάδι ἄλλου
εἰς τὴν ὅπου
Ἑλλην ὑπάρχει
μεγάλην ἐξ
πολλάκις γε-
λανθρωπικὰ
ἐνός ἑκατομ-
πολλοὶ μὲν
φέρον ἐπιδιώ-
διὰ τῆς ἐαυ-
σικῆν ἀγχινο-
παρὰ πάντα
καθ' ἑαυτὰς
ἀπορεῖ ἐπὶ
δέστεροι λό-
ἀδίκως κατε-
διάθεσιν εἰς
ἀπομάθη ἀπ-
όντα εἶναι
Ἑλλάδι ἐπι-
γεῖν, ἧτις ἐ-
μακροχρόνιοι
ἐλευθέρους
θρησκευτικῶν
μένον καὶ ἐ-
οί Ἑλληνες
πολλά ἀγαθὰ
ἑαυτοὺς αἰσίο-

χθῶσιν ἔθνη
χουσι λαοί
καὶ ἠθικὰ
πολιτικῆς,
πάνυ ἀδίκου
ξεως, τὸ ἐ
Ὁ Ἑλληνας
καὶ τὴν με
τῆς ἀνεξαρ
ρηγηταί τι
κρατίαν· τ
πραγμάτων
τῶν ὀπλων
τάξιν ἀλλ'
ἐν ὅλαις τ
τοῦλάχιστον
ουσι· σφοδρῶ
φουσιν ἐλτ
λοιποὺς συ
ἀφορμὴν ν
μάλιστα, ὅ
ὅτι εἶχον ἐ
ἔλαβον πα
λακωνικῶς
ναληφθῆ ἢ
ραδιουργία
Ὁ αὐτοκρά
καὶ ἐπιστή
Ἄλλ
τὸ φατριαστ
ἀχαλίνωτον
μοσίων· τὰ
τὰς ὁποίας
τιλέγομεν ἐ
βασιλείου,
καθόλου ὅ
νὰ καθυποβ
χρόνον κύψ
πρέπει νὰ
Ἑλληνας δ
φυλακῆ, ἦτ

καὶ ἡ πρὸς
παρὰ πάντων
τητος τοῦ
τριαστικὸν
πανταχοῦ
στασίαν τῆς
Ἑλλάδος
τριακονταε
χιλιοετίδος
Περὶ πλεον
τικὴν ἰκα
δρίων, εἰς
ἐνεργεία το
ῶσανεὶ ἐπ
πάσχει μι
λεγομένων
ασθενίση τ
του ἕνεκα
κέντρον το
ρήση τὴν
καὶ γινώσκ
τὸ ἐμπόριο
μιν ναυτικ
Ἑλλάδι ἐπ
Δημοκρατία
νησιν ἀντιβ
πολυτρόπως
ἐπὶ τὸν θρ
μου, κατην
ἐμπορία κα
ναιοδωρίας
τους. Τῷ
θέλουσα νὰ
λήλους ἐδί
νησιν λαὸν
παλαιῶν π
χηγοὺς τῶν
πρόσοδοι, α
μῶν, ἤλατ
ἐκαλλιεργοῦ
ἀνεφάνη δια

δένα Ἑλλ
κολόγουν
συζητήσεις
πόριον τῆς
χάριν τῶν
κωλύματα,
ρισιν, ἢ χ
τὰ πλούτη
Ἡ ἀξιοπρε
ἀποκλεισμο
ἐπειδὴ, συ
δὲν ἀπεσκ
λογισθῆ π
ληνικὸν βα
στερος κρι
ἐκτανότητα
ρητον ὑπάρ
καὶ ὅτι λα
δουλούμενο
ἀμοιρος μέ
δωμεν ἡμε
τινὸς ἀναπ
ἐλεύθεροί τ
πρωτεύουσα
λογήσωμεν
θῶς ὅλαι
ἐσάπη ἐν τ
μεταρρυθμί
ἀρχὴν, του
Καταλυομέ
διάδοχος,
ἰσχυροτάτων
τητα, τῶν
χάριν τοῦ
Ρωσσίας. Ὁ
δειξαν οἱ λ
χθῆ οὐδέπο
νικοῦ βασιλ
κράτη ἐκεῖν
μέλλουσας
Ἡ Ἑλλάς

ὡς εἰς πυρρὴν
ἔχει γὰρ ἐπι
ὕλικας, ἡθὺς
ἐστία νέων
δέοντι καιρῶν
ἐκπληρώσῃ
ἢ ἰσχυρογνώ
βιάζουσα αὐ

Καὶ
πολιτικῆ
νῦν γὰρ νο
πρὸς τὴν
μιοῖ μὲν
νωσ ἀποκ
κωλύσῃ
τάχιον ἢ
χονται!
τοσαύτης
καὶ εἰς το
εὐεργεσίαν
ἐν τῇ ψυ
τὴν Ἑλλά
ὥστε ἢ Ἑ
λάβῃ ἐνδο
πατρικῆς
ἔρχεται κα
τῆς ἀναξιο
οὐδέποτε
καλουμένῃ
ματα! ὁ
ποτηρίου
σμῶν καὶ
τις ἀντέστ
Μουμμίου
Ρωμαίους

τέστη εἰς
ὅστις, ἐπὶ
βαρβάρων
ἐσώθη ἀπὸ
δωδεκάτου
τάς κυρια
Ροβέρτου
καὶ ἐφεξῆς
καὶ Κατα
ὄνυχας τῆ
ουργήθη
οὐ ἐκ τῶν
ρύσατο ἐκ
τὸν κατα
τῆς πολιτ
ὁ ἀθάνατο
του, δύνα
λιτικῆς ἐκ
εἰς τοὺς τ
ἐπὶ ταῖς
ἐπιβούλως
ὡς τὸ κλι

Κ

